

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **V****ДИРЕКТИВА 2000/75/ЕО НА СЪВЕТА**

от 20 ноември 2000 година

за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език

(ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 74)

Изменена със:

Официален вестник

		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Решение 2006/911/ЕО на Комисията от 5 декември 2006 година	L 346	41	9.12.2006 г.
► <u>M2</u>	Директива 2006/104/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	352	20.12.2006 г.
► <u>M3</u>	Решение 2007/729/ЕО на Комисията от 7 ноември 2007 година	L 294	26	13.11.2007 г.
► <u>M4</u>	Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година	L 219	40	14.8.2008 г.
► <u>M5</u>	Директива 2012/5/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година	L 81	1	21.3.2012 г.
► <u>M6</u>	Директива 2013/20/ЕС на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	234	10.6.2013 г.

Изменена със:

► <u>A1</u>	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.
--------------------	---	-------	----	--------------

ДИРЕКТИВА 2000/75/ЕО НА СЪВЕТА

от 20 ноември 2000 година

за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта
син език

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и специфични мерки относно везикулозната болест по свинете ⁽¹⁾, и по-специално член 15, второ тире от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 15 от Директива 92/119/ЕИО следва да се въведат специфични мерки за борба и ликвидиране на болестта син език.
- (2) Епидемиологичните характеристики на болестта син език са подобни на характеристиките на африканската чума по конете.
- (3) Съветът прие Директива 92/35/ЕИО относно определяне на правилата за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете ⁽²⁾.
- (4) За борба с болестта син език следователно е необходимо общите мерки, установени с Директива 92/35/ЕИО за борба с африканската чума по конете, да бъдат използвани като модел, като се направят съответните изменения, свързани с особеностите на отглеждане на видовете, възприемчиви на болестта син език.
- (5) Следва да бъдат установени правила за движение на видовете, възприемчиви на болестта и пренасяне на тяхната сперма, яйца и ембриони от области, обект на ограничения вследствие избухване на болестта.
- (6) Член 3 от Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област ⁽³⁾ се прилага в случай на избухване на болестта син език.

⁽¹⁾ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽²⁾ ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽³⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Решение, последно изменено с Регламент (ЕО) № 1258/1999 (ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 103).

▼B

- (7) Трябва да бъде въведена процедура за тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява правилата за контрол и мерките за борба и ликвидиране на болестта син език.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „стопанство“: земеделско или друго предприятие, в което постоянно или временно се отглеждат или държат животински видове, възприемчиви на болестта син език;
- б) „видове, възприемчиви на болестта“: всички преживни животни;
- в) „животно/и“: животно/и от видове, възприемчиви на болестта, с изключение на диви животни, по отношение на които могат да бъдат приети специални разпоредби в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2;
- г) „собственик“ или „гледач“: физическото/ите или юридическото/ите лице/а, притежаващи животните или отговорни за тяхното държане, независимо дали за това им се заплаща или не;
- д) „вектор“: насекомо от вида *Culicoides imicola*, или всяко друго насекомо от рода Куликоидес, способно да пренася син език, което се идентифицира съгласно процедурата, уредена в член 20, параграф 2, по съвет на Научния ветеринарен комитет;
- е) „съмнение“: поява на някакъв клиничен знак, даващ основание да се предполага болестта син език във възприемчивите на болестта видове, както и серия от епидемиологични данни, позволяващи да бъде допусната такава възможност;
- ж) „потвърждение“: декларацията от компетентния орган, базираща се на резултати от лабораторни изследвания, че вирусът на болестта син език е разпространен в определен район; в случай на епидемия обаче компетентният орган може също да потвърди наличието на болестта въз основа на клинични и/или епидемиологични резултати;
- з) „компетентен орган“: централният орган на държавата-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки, или всеки друг ветеринарен орган, на който той е делегирал тази компетенция;
- и) „официален ветеринарен лекар“: ветеринарният лекар, назначен от компетентния орган;

▼M5

- й) „живи атенюирани ваксини“: ваксини, които са произведени чрез адаптиране на полеви изолати на вируса на болестта син език чрез последователно преминаване в тъканни култури или в зародиши от кокоши яйца.

▼B*Член 3*

Държавите-членки гарантират незабавното и задължително уведомяване на компетентния орган в случай на съмнение или потвърждение на разпространението на вируса на болестта син език.

Член 4

1. Ако в стопанство, намиращо се в регион, неподлежащ на ограничения по смисъла на настоящата директива, се намират едно или повече животни със съмнения за инфекция от син език, държавите-членки осигуряват незабавното изпълнение от официалния ветеринарен лекар на официално утвърдените методи за изследване с цел потвърждение на наличието на болестта.

2. Веднага след обявяването на съмнения за наличие на болестта, официалният ветеринарен лекар:

а) поставя съответното стопанство или стопанства под официално наблюдение;

б) извършва:

i) инвентаризация на животните, като отбелязва за всеки вид броя на мъртвите животни, заразените или които има вероятност да се заразят, и актуализира този опис, за да води сметка за животните, които са родени или починали през периода на подозрение за болестта; данните от този опис трябва да бъдат предоставени при поискване и могат да бъдат проверявани при всяко посещение;

ii) инвентаризация на местата, където е вероятно да има благоприятни условия за преживяването или установяването на вектора, и по-специално местата, спомагащи неговото възпроизвеждане;

iii) извърши епидемиологично изследване съгласно член 7;

в) прави редовни посещения на стопанството или стопанствата и всеки път извършва подробен преглед или аутопсия на животните, които са починали или за които има съмнения за зараза, и потвърждава болестта при необходимост и чрез лабораторни изследвания;

г) гарантира, че:

i) всяко движение на животни от или към стопанството или стопанствата е забранено;

ii) животните са затворени в периодите, когато векторите са активни, когато той счита, че са налице необходимите средства за прилагане на тези мерки;

iii) животните, помещенията, които те обитават, и пространство около тях (по-специално местообиталищата, в които насекомите от рода Куликоидес се разпространяват) редовно се третират с официално разрешени инсектициди. За да се предотврати масово нахлуване на векторите, доколкото това е възможно, количеството на инсектицидите се определя от компетентния орган, като се вземе предвид тяхната продължителност на действие и климатичните условия;

▼B

- iv) трупите на мъртвите животни в стопанството се унищожават, отстраняват, изгарят или погребват в съответствие с Директива 90/667/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за отстраняване и преработка на животински отпадъци, за тяхното пускане на пазара и предпазване на храната от животински или рибен произход от патогени и за изменение на Директива 90/425/ЕИО ⁽¹⁾.
- 3. До прилагане на мерките, посочени в параграф 2, собственикът или гледачът на животно със съмнения за зараза взема предпазни мерки, за да се съобрази с параграф 2, буква г), i) и ii).
- 4. Компетентният орган може да приложи мерките, посочени в параграф 2, върху други стопанства, в случай че тяхното местонахождение, географско положение или връзки със стопанството, за което има съмнения, че е разпространена болестта, дава основания за съмнение за възможна зараза.
- 5. В допълнение към разпоредбите на параграф 2 могат да бъдат установени специални разпоредби съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, за природните резервати, в които животните живеят свободно.
- 6. Мерките, посочени в настоящия член, не могат да бъдат прекратени от официалния ветеринарен лекар, докато съмненията за наличие на болестта син език не бъдат отхвърлени от компетентния орган.

▼M5*Член 5*

- 1. Компетентният орган на дадена държава-членка може да реши да позволи използването на ваксини против болестта син език, при условие че:
 - а) решението за това се основава на резултата от специална оценка на риска, извършена от компетентния орган;
 - б) Комисията е информирана преди извършването на такава ваксинация.
- 2. Винаги, когато се използват живи атенюирани ваксини, държавите-членки гарантират, че компетентният орган определя границите на:
 - а) предпазна зона, включваща най-малко областта на ваксинация;
 - б) надзорна зона, включваща част от територията на Съюза, с радиус, увеличен най-малко с 50 km, считано от границите на предпазната зона.

▼B*Член 6*

- 1. Когато наличието на болестта син език се потвърди официално, официалният ветеринарен лекар:
 - а) извършва клане на животни, което по негова преценка е необходимо за предотвратяване разпространението на епидемията, като уведомява за това Комисията;

⁽¹⁾ ОВ L 363, 27.12.1990 г., стр. 51. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

▼B

- б) нарежда унищожаване, отстраняване, изгаряне или погребване на трупове на тези животни съгласно Директива 90/667/ЕИО на Съвета;
- в) разширява обхвата на мерките, предвидени в член 4, за стопанства, разположени в радиус от 20 km (включително предпазната зона, определена в член 8) от заразеното стопанство или стопанства;

▼M5

- г) прилага мерките, приети в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2, по-специално по отношение на въвеждането на програма за ваксинация или други алтернативни мерки;

▼B

- д) извършват епидемиологично изследване съобразно член 7.

Въпреки това, чрез дерогация от буква в), могат да бъдат приети разпоредби, приложими за движението на животни в зоната, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

2. Зоната, посочена в параграф 1, буква в), може да бъде разширена или намалена въз основа на епидемиологични, географски, екологични или метеорологични условия от компетентния орган, който уведомява за това Комисията.

3. Когато зоната, посочена в параграф 1, буква в), се намира на територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат при определяне границите на тази зона. При необходимост границите на зоната се определят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 7

- 1. Епидемиологичното изследване засяга:

- а) продължителността на периода, през който „синият език“ може да съществува в стопанството;
- б) възможният източник на болестта син език в стопанството и идентификацията на други стопанства с животни, които е възможно да са били заразени от същия източник;
- в) наличието и разпространението на вектори на болестта;
- г) движение на животни от и към въпросните стопанства или извозване на животински трупове от тези стопанства.

2. За координиране на всички необходими мерки за ликвидирането на болестта син език във възможно най-кратък срок и извършване на епидемиологично изследване се създава кризисен център.

В съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, се приемат общи правила за националните кризисни центрове и кризисен център на Комисията.

Член 8

1. Държавите-членки гарантират, че в допълнение към мерките, посочени в член 6, компетентният орган в държавите-членки определя границите на предпазната зона и надзорната зона. При очертаването на границите на зоните трябва да се имат предвид географските, административните, екологичните и эпизоотологичните фактори, свързани с болестта син език, както и условията за извършване на контрол.

▼B

2. а) Предпазната зона обхваща част от територията на Общността с радиус най-малко 100 km около заразеното стопанство.

▼M5

- б) Надзорната зона обхваща част от територията на Съюза с радиус, увеличен най-малко с 50 km, считано от границите на предпазната зона, и в която не са правени ваксинации против болестта син език с живи атенюирани ваксини през последните 12 месеца.

▼B

- в) Когато зоните се намират на територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат при определяне границите на зоните съгласно букви а) и б).
 - г) Въпреки това, при необходимост границите на предпазната зона и надзорната зона се определят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.
3. При получаване на аргументирано искане от държава-членка, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2, може да бъде взето решение за промяна границите на зоните, определени в параграф 2, като се имат предвид:
- а) географското положение и екологичните фактори в зоните;
 - б) метеорологичните условия;
 - в) наличието и разпространението на вектора;
 - г) резултатите от епизоотологичните изследвания, направени съгласно член 7;
 - д) резултатите от лабораторните изследвания;
 - е) прилагането на насрещни мерки, по-специално дезинсекция.

Член 9

1. Държавите-членки гарантират прилагането на следните мерки в предпазната зона:
 - а) идентификация на всички стопанства в зоната, където се отглеждат животни;
 - б) прилагането на програма за епизоотичен надзор от компетентния орган въз основа на наблюдение на групи едър рогат добитък (или в случай че такъв липсва, други видове преживни животни) и намиращия се на територията вектор; тази програма може да бъде установена съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2;
 - в) забрана животните да напускат зоната. Съгласно процедурата на член 20, параграф 2 обаче се разрешава освобождаване от тази забрана, по-специално за животните, намиращи се в такава част на зоната, в която е доказано отсъствие на вируса или неговия вектор.

▼B

2. Освен мерките, установени в параграф 1, ваксинацията на животни против болестта син език и тяхната идентификация в предпазната зона може да бъде предприета, в съответствие с процедурата, установена в член 20 или по инициатива на държавата-членка, която информира за това Комисията.

Член 10

Държавите-членки гарантират, че:

1. мерките, предвидени в член 9, параграф 1, се прилагат в надзорната зона;

▼M5

2. ваксинация против болестта син език с живи атенюирани ваксини е забранена в надзорната зона.

▼B*Член 11*

Мерките, предприети в изпълнение на членове 6, 8, 9 и 10 се изменят или отменят в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 12

Чрез дерогация от членове 9 и 10 разпоредбите, приложими по отношение на движението на животни към и от предпазната зона и надзорната зона, се определят в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Когато бъде прието решението, посочено в първия параграф, правилата, приложими по отношение на търговията, се определят в съответствие със същата процедура.

Член 13

В случаите, когато в даден регион епидемията от болестта син език е от изключително сериозен характер, всички допълнителни мерки от страна на засегнатата държава-членка се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 14

Държавите-членки гарантират, че компетентният орган взима всички необходими мерки хората в предпазната зона и надзорната зона да бъдат подробно информирани за наложените ограничения и извършва всички необходими действия за правилното прилагане на въпросните мерки.

▼M4*Член 15*

1. Държавите-членки определят национална лаборатория, която да отговаря за извършване на лабораторните изследвания, предвидени в настоящата директива, и предоставят координатите на тази лаборатория, както и всички последващи промени на останалите държави-членки и на обществеността.

Подробни правила за еднаквото прилагане на настоящия параграф могат да се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 20, параграф 2.

▼M4

2. Задачите на националните лаборатории, определени в съответствие с параграф 1, са посочени в приложение I.
3. Националните лаборатории, определени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, си сътрудничат с референтната лаборатория на Общността, посочена в член 16.

▼B*Член 16*

Лабораторията на Комисията за изследване на болестта син език е посочена в приложение II. Без да се засягат условията, установени с Решение 90/424/ЕИО, и по-специално член 28 от него, задачите на тази лаборатория се определят в приложение II, част Б.

Член 17

При необходимост експерти от Комисията могат да извършват проверки на място със съдействието на компетентните органи, за да се осигури единното прилагане на настоящата директива. За целта те могат да инспектират представителна извадка от стопанства, с цел да проверят дали компетентните органи контролират спазването на условията на настоящата директива. Комисията уведомява държавите-членки за резултатите от извършените проверки.

Държавата-членка, на територията на която се извършва проверка, осигурява на експертите необходимото съдействие при изпълнението на тяхната задача.

Общите правила за прилагане на настоящия член се установяват в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 18

1. Всяка държава-членка изработва план за действие в непредвидени ситуации, в който се посочват средствата за прилагане на мерките, заложи в настоящата директива.

Този план трябва да предвижда достъп до заводи, съоръжения, персонал и всякакви други подходящи средства, необходими за бързото и ефективно ликвидиране на болестта.

2. Критериите за изготвяне на планове по параграф 1 са посочени в приложение III.

Плановете, изготвени съгласно горепосочените критерии, се предават на Комисията не по-късно от три месеца след влизане в сила на настоящата директива.

Комисията преглежда плановете, като преценява дали те позволяват поставената цел да бъде постигната и предлага на съответната държава-членка изменения, в случай че такива се налагат, *inter alia*, с цел да се гарантира тяхната съвместимост с плановете на останалите държави-членки.

Комисията одобрява плановете, ако е необходимо с изменения, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Плановете могат да бъдат изменени или допълнени впоследствие, в съответствие със същата процедура, с цел да се отразят промените в първоначалната ситуация.

Член 19

При необходимост настоящата директива може да бъде изменяна от Съвета по предложение на Комисията, като решението се взима с квалифицирано мнозинство.

Приложенията се изменят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Подробните правила, необходими за прилагането на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 20

1. Комисията се подпомага от Постоянния ветеринарен комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ⁽¹⁾.

Периодът, установен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на 15 дни.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 21

Съобразно разпоредбите на член 20, параграф 2, Комисията може да приеме за период от две години преходни мерки, необходими, за да се улесни преминаването към новите условия, предвидени в настоящата директива.

Член 22

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 1 януари 2002 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 2.

▼ B*ПРИЛОЖЕНИЕ I***▼ M4****▼ B****Б. ЗАДАЧИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА СИН ЕЗИК**

Националните лаборатории за изследване на болестта син език отговарят за координирането на стандартите и методите за диагностика, установени от всяка диагностична лаборатория в държавата-членка, използването на реагенти и тестването на ваксини. За тази цел:

- а) те могат да доставят реагенти за диагностика на лабораториите, които са ги заявили;
- б) те проверяват качеството на всички реагенти за диагностика, използвани в държавата-членка;
- в) те организират периодично сравнителни изследвания;
- г) те изолират вируса на болестта син език от потвърдени случаи на болестта в държавата-членка и го съхраняват;
- д) те потвърждават положителните резултати, получени в регионалните диагностични лаборатории.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

KOINOTIKO ERΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

►M6 REFERENTNI LABORATORIJ ZAJEDNICE ZA BOLEST PLAVOG JEZIKA ◀

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

AFRC Institute for Animal Health
 Pirbright Laboratory
 Ash Road
 Pirbright
 Woking Surrey GU24 0NF
 United Kingdom
 Tel. (44-1483) 23 24 41
 Fax (44-1483) 23 24 48
 E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. ЗАДАЧИ НА ЛАБОРАТОРИЯТА НА КОМИСИЯТА ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА БОЛЕСТТА СИН ЕЗИК

Лабораторията на Комисията има следните задачи:

1. съгласуване, след консултации с Комисията, на методи за диагностика на болестта син език в държавите-членки, по-специално чрез:
 - а) определяне, съхранение и доставяне на щамове от вируса на болестта син език за серологични изследвания и подготовката на антисерум;
 - б) снабдяване на националните лаборатории с референтни серуми и други референтни реагенти с цел стандартизиране на изследванията и реагентите, използвани във всяка държава-членка;
 - в) създаване и съхраняване на набор от щамове и изолати на вируса на болестта син език;
 - г) регулярно организиране на сравнителни изследвания на процедурите за диагностика в Общността;
 - д) събиране и съпоставяне на данни и информация относно използваните диагностични методи и резултатите от изследванията, проведени в Общността;
 - е) класификация на изолатите на вируса на болестта син език, като се използват най-съвременни методи, с цел по-добро разбиране на епизоотологията на болестта син език;
 - ж) развитие на мониторинга в световен мащаб в областта на наблюдението, епизоотологията и предпазването от болестта син език;

▼B

2. активно съдействие при идентификацията на центрове на инфекция от болестта син език в държавите-членки чрез изучаване на изолатите на вируса, изпратени за потвърждение на диагнозата, класификация и епизоотологични изследвания;
3. подпомагане осигуряването на обучение и опреснителни курсове за експерти в лабораторната диагностика с цел хармонизиране на диагностичните методи в Общността;
4. обмяна на информация със Световната лаборатория за изследване на болестта син език, определена от Международното бюро по епизоотии (МБЕ), по-специално по отношение на световните постижения по отношение на болестта син език.

*ПРИЛОЖЕНИЕ III***МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ПЛАНОВЕ ЗА
ДЕЙСТВИЕ В НЕПРЕДВИДЕНИ СИТУАЦИИ**

Плановете за действие в непредвидени ситуации трябва да предвиждат най-малко следното:

1. създаването на национален кризисен център за съгласуване на всички спешни мерки в съответната държава-членка;
2. списък на местните спешни центрове, подходящо оборудвани за координиране на мерките за контрол на местно ниво;
3. подробна информация относно персонала, отговарящ за спешните мерки, неговата квалификация и отговорности;
4. възможността на всеки местен център за бърз контакт с хора или организации, пряко или непряко засегнати от избухване на болестта;
5. наличността на оборудването и материалите, необходими за правилното прилагане на спешните мерки;
6. точни указания относно стъпките, които да се предприемат, включително средствата за унищожаване на трупове, когато има съмнения или потвърждения за инфекция или зараза;
7. програми за обучение за актуализиране и разширяване на познанията за процедурите, които се извършват на място и административните процедури;
8. за диагностичните лаборатории, извършване на аутопсии, възможността да се правят серологични и хистологични изследвания и т.н., и актуализиране на методи за бърза диагностика (за тази цел следва да бъдат определени условията за бързо транспортиране на проби);
9. информация относно количеството ваксина против болестта син език, което е необходимо в случай, че се наложи повторна спешна ваксинация;
10. изпълнителни разпоредби за управление прилагането на плановете за действие в непредвидени ситуации.